

היא בכל מקום. ועל פן נודעים הדברים מפי הנביא, והוא היה מתפונן לומר דבר ממקומו. ואז היו יודעים בני האמונה הללו, מאיזה מקום תלוי הדבר.

פתח רבי אחא ואמר, (שופטים ה) אורו מרוז אמר מלאך ה' וגו'. בא וראה, הפסוק הזה הוא סוד בסודות העליונים. בשעה שהמלך הקדוש מסר את ביתו בידי הגבירה, כל כלי הזין והקמחים והבליסטראות שלו הפקיד בידה, וכל אותם לוחמי הקרב שלו הפקיד עמה. זהו שכתוב (שיר השירים א) הנה מטתו שלשלמה וששים גבורים סביב לה מגברי ישראל, והרי פרשוה. וכשנלחם הקדוש ברוך הוא בקרב, עם אותם הגבורים לוחמי הקרב שאמרנו הוא נלחם, והם נקראים מלמדי מלחמה.

כתוב (שופטים ה) מן שמים נלחמו הפוככים ממסלותם נלחמו עם סיסרא וגו'. ושנינו, בשעה הזו שהתנדבו ישראל לגלות את הרשם הקדוש בבשרם, אז זו (ויקרא כו) חרב נקמת נקם ברית, כנסה את כל חילותיה וכל כלי הזין וכל אותם לוחמי הקרב להלחם בקרב עם (הלבנה) סיסרא, והפוככים היו שופכים אש מלמעלה. ואמר רבי שמעון, כל פוכב וכוכב יש לו שם לבדו, וכלם נקראים בשמות.

אמר להם הקדוש ברוך הוא, הודמנו לנקם את נקמת בני. שתי נקמות אני עתיד להפיע מהם. נקמה אחת של שש מאות מרפכות שהלוה לשר הגדול של המצרים כדי להלחם בקרב עם ישראל, שכתוב (שמות יד) ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים. ונקמה אחרת של הבנים שלי, שהציקו להם עד עכשו. ומשום כך נדונו בשני דינים -

אשתמודען מלי מפומא דנביאה, והוא הוה מתפנין למימר מלה מאתריה. וכדין הוה ידעי אלין בני מהימנותא, מאן אתר תליא מלתא. פתח רבי אחא ואמר (שופטים ה) אורו מרוז אמר מלאך ה' וגו'. תא חזי, האי קרא רזא הוא ברזין עלאין. בשעתא דמלכא קדישא מסר ביתיה בידי דמטרוניתא כל זיינין ורומחין ובליסטראות דיליה אפקיד בידיה, וכל אינון מגיחי קרבא דיליה אפקיד עמה. הדין הוא דכתיב, (שיר השירים א) הנה מטתו שלשלמה וששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל, והא אוקמוה, וכד אגח קדשא בריך הוא קרבא, באינון גבורין מגיחי קרבא דקאמרן אגח, ואינון אקרון מלומדי מלחמה.

כתיב (שופטים ה) מן שמים נלחמו הפוככים ממסלותם נלחמו עם סיסרא וגו'. ותנן, בהאי שעתא דאתנדיבו ישראל לגלאה רשימא קדישא בבשרהון, כדין האי חרב נוקמת נקם ברית, פנש כל חילא דיליה, וכל זיינין, וכל אינון מגיחי קרבא, לאגחא קרבא עמיה (נ"א דסיקרא) דסיקרא. וכוכבייא הוה אושדין נורא מלעילא. ואמר רבי שמעון, כל פוכב וכוכב אית ליה שמה בלחודוי, וכלהו בשמהן אקרון.

אמר לזין קדשא בריך הוא, אתעתדו לנקמא נוקמא דבני. תרי נוקמי אנא זמין לאתפרעא מניהו. חד נוקמא דשית מאה רתיכין דאזיף ליה לרברבא דמצראי, בגין לאגחא קרבא בהו בישראל. דכתיב, (שמות יד) ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים. וחד נוקמא דבני, דעאקו להו עד השתא. ונקמה אחת של הבנים שלי, שהציקו להם עד עכשו. ומשום כך נדונו בשני דינים -